

THE PRINCESS!

บทนำ

‘โครงการประกวดเจ้าหญิงแห่งคลาเรจ’

“ฉันไม่เข้าใจอะ ทำไมเราต้องมาทำอะไรอย่างนี้ด้วย” ผมเอ่ยอย่างสุดเชิง! มืออย่างที่ไหนใช้ให้หนุ่มหล่อ มีดีกรีเป็นถึงเจ้าชายแห่งคลาเรจมาเดินแปะป้ายรับสมัครเจ้าหญิงบ้างอะไรก็ไม่รู้ โรงเรียนนี่นะ มีแค่พวกเรา THE PRINCE ก็เรียกความนิยมให้โรงเรียนได้ล้นหลามแล้ว เอ่อ...ถึงแม้ว่าตอนนี้จะเหลือสองคนก็เถอะ =^= เพราะพวกแก ๆ นะเรียนจบกันไปหมดแล้ว!

ทำไมยัยหมาจิวประธานนักเรียนคนใหม่จะต้องอยากให้มี THE PRINCESS ด้วยก็ไม่รู้ วัยรุ่นเชิง!!

“ไม่ดีหรือไง จะได้มีสาว ๆ สวย ๆ มาอยู่ร่วมกับพวกเราไง ^^”

ริกีพูดพร้อมรอยยิ้ม ท่าทางมันจะมีความสุขเหลือเกินกับการต้องมาทำงานแบกหามเป็นกรรมกรแบบนี้ (ตรงไหนพระ?)

“เฮ้ย! ให้มันเร็ว ๆ หน่อย พวกฉันแปะจนจะรอบโรงเรียนแล้ว พวกนายสองคนนะแค่ตึกนี้ก็ยังไม่เสร็จเลย!!”

นั่นไง พุดถึงก็มาบ๊ีบ!! ยัยหมาจิว!!! พอเห็นหน้ายัยนั่นแล้วผมคิดถึงมิเกลขึ้นมาทันที อย่างน้อยๆ ประธานคนเก่าก็โหดน้อยกว่ายัยนี้ T^T

“^^ ก็แหม เล่นมีสาว ๆ มาปิดทางขอลายรูป เอาของมาให้ และขอจับไม่หยุดแบบนี้มันก็ต้องใช้เวลากัน หน่อย โปรดเข้าใจพวกเราหน่อยสิหมีว”

เพราะงั้นสี่นักเรียนริกีเลยมีแต่รอยจูบเต็มไปหมด -*-

“...!!!” ยัยหมาจิว หรือชื่อจริงๆ ก็คือหมีว(จ๋า) ทำหน้าโหดเบ่งกล้ามเนื้อๆ ของเส้นเลือดบนขมับใส่ริกี

ใช่! อย่างที่ริกีว่า... ทั้งบันได ทางเดิน และถนนเต็มไปด้วยเด็กนักเรียนหญิงของคลาเรจที่มากอกันเพื่อ ชื่นชมและทะลอมความหล่อของพวกเรา ผมละไม่เข้าใจ คนหล่อเชิง!! เห็นผมหล่อบาดใจแบบนี้แต่ก็ไม่เคยเสีย จูบให้สาวคนไหนมาก่อนนะเออ ไม่อยากจะไม้ ทำไมนะเธอ!! ก็เพราะผู้หญิงทุกวันนี้ไม่มีใครสวยถูกใจผมเลย สักคนนะสิ ที่เห็นๆ ก็มีแต่ไปศัลยกรรมพลาสติก ไม่ใช่ซะ!! มันไม่ใช่แนวผมเลย ถ้าจะมีผู้หญิงสักคนที่ผมจะคบ เป็นแฟน ก็ต้องสวยเพราะเกิดมาสวยจริงๆ ไม่ใช่ไปตกแต่งจนงามอร่ามด้วยมีดหมอ แบบนั้นมันเวอร์ไปรึบที่ นื่อง >.<

โป๊ก!!!

“ไอ้ย!! >O<” จู๊ๆ ผมก็ถูกยัยหมาจิวเขกบาล เจ็บเพี้ย!!!

“ใจลอยอะไรอยู่ได้ซะ!! รีบๆ ทำงานเข้าไป! พวกนายนะมันเปลืองงบประมาณโรงเรียนไปตั้งเท่าไรร่ หัดทำงานให้มันคุ้มค่าเงินหน่อย เพราะรุ่นพี่มิเกลขอเอาไว้รอกันนะฉันถึงได้ไม่ยุบกลุ่ม THE PRINCE ทำตัวให้ มันดี ๆ หน่อย ไม่งั้นโดนเชือด!!”

">_</// กลัวแล้วคร่ำบ" ริกิแกลังทำเป็นกลัว 'ไฉนเห็นใจดีแบบนี้แต่กะล่อนสุดๆ มันนี่แหละเพลย์บอย
ตัวพ่อ!!

"ริกิ... อย่าไปยอมสิวะ เดี่ยวยัยนั่นก็ได้ใจหรอก!! เป็นรุ่นน้อง... โอ๊ย!! TOT" ผมร้องน้ำตาเล็ดเมื่อถูก
ยัยหมาจิ้งจอกโหดบิตพุง ยัยบ้า!!! คิดจะประจานผมต่อหน้าแฟนคลับหรือไง!! ขาหน้าไว้ย!!!

"กรี๊ด!!! ท่านเจสโต้ทำหน้าเจ็บปวดด้วยละ ^O^ หล่อม๊กๆ รีบถ่ายเร็วๆ จะได้เอาไปโพสต์ลงในบอร์ด
ฮ่าๆ กรี๊ดๆ ประธานคะเอาอีกคะ เอาอีกๆ ^O^"

T_T สาบานนะว่านั่นแฟนคลับผม ทำไม่ถึงมีพวกเพี้ยนๆ กันทั้งนั้น แค่อั้ทำทำความเคารพแบบคำนับ
พื้นดินเวลาที่พวกเราเดินผ่านมันก็บ้าสุดโต่งแล้ว ยังจะมานิยมชมชอบความเจ็บปวดของผมอีก = =;; เเวกรรม!

THE PRINCESS!

ตอนที่ 1 นักเรียนใหม่

ระหว่างที่ฉันกำลังเดินเตะฝุ่นเล่น หลังจากทีหนีออกมาจากห้องปฐมนิเทศนักเรียนใหม่ที่หอประชุม ก็
เหลือบเห็นใบรับสมัคร THE PRINCESS เข้าพอดี เลยหยุดอ่านอย่างสนใจ

คุณสมบัติพอสังเขป

1. เป็นผู้หญิงที่ไม่เคยผ่านการศัลยกรรม
2. สวย
3. โสด
4. มีความสามารถพิเศษ
5. มุ่งมั่นที่จะสร้างชื่อเสียงให้คลาเราจอย่างถวายหัว

-* -คุณสมบัติบ้าอะไรเนี่ย แต่ละข้อสร้างสรรค์ทั้งนั้น!? (ประชด) เอ้อ ...มาดู **ผลตอบแทนกัน!**

1. ได้รับทุนการศึกษา (เรียนฟรี อาหารกลางวันฟรี ทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายภายในโรงเรียน
ฟรีหมด!)
2. มีที่จอดรถให้เฉพาะ
3. ได้รับสิทธิ์พิเศษในการใช้อุปกรณ์สันทนากการของโรงเรียนทุกอย่าง
4. มีห้องพักผ่อนส่วนตัว (THE PRINCESS'S ROOM)
5. เป็นสมาชิกชมรมการแสดงโดยไม่ต้องผ่านการคัดเลือก

ก็เคยได้ข่าวมาว่า... ชมรมการแสดงของที่นี่โด่งดังมาก นอกจาก THE PRINCE แล้ว อีกหนึ่งอย่าง

ที่ดึงดูดให้หลายๆ คนเข้าไปเรียนที่คลาสเราก็คือชมรมการแสดงนี่แหละ แต่สิ่งที่ทำให้ฉันใจเต้นแรงไม่ใช่ทั้ง THE PRINCESS และชมรมการแสดงแต่เป็นใบหน้าหล่อๆ ของเจสโต้ต่างหาก!!! ^O^ รู้อะไรใหม่ว่าฉันนี่แหละแฟนคลับตัวยงของเขาเลย บริจาคเงินเข้าคลับ THE PRINCE เดือนๆ หนึ่งหลายพันจนไม่มีเงินจะกินขนม หรือซื้อเสื้อผ้าสวยๆ ใส่ ก็เพราะฉันชอบเจสโต้!!! ^O^ กรี๊ดดดดดดดดดดดดดด~~~~

หนึ่งอาทิตย์ต่อมา...

ลา... ลัลลัล... ลา~ ฉันเดินฮัมเพลงอย่างอารมณ์ดีมาที่ห้องรับสมัครนักเรียนใหม่ของคลาสเรจ รู้ใหม่ว่าฉันยอมลาออกจากสตรีสวนดอกไม้เพื่อมาเรียนที่นี่เลยนะ -O- ก็ฉันอยากเป็น PRINCESS คู่กับเจสโต้นี่นา ฮ่าๆ เตรียมตัวให้ดีเถอะเจสโต้!! ฉันกำลังจะไปหานายแล้ว ฟ้าววว~ ^O^

“ผลการเรียน... ดี! ความสามารถพิเศษ... จำไทย (= _ = ทำสีหน้าแบบธรรมดาตามาก) งานอดิเรก... นั่งใจลอยคิดถึง เอ่อ... เจสโต้ *- ชอบเจสโต้เหรอ”

ประธานนักเรียนเงยหน้าจากใบสมัครขึ้นมองฉัน แสร้งๆ ฉันยิ้มแหยๆ ให้อย่างไม่ปฏิเสธ!

“=_=; ย้ายมาจากสตรีสวนดอกไม้... ความใฝ่ฝันในอนาคต... เป็นแฟนเจสโต้!! -^ - นี่เธอคิดจะล้อฉันเล่นใช่ไหม”

“-O- เปล่าค่ะเปล่า”

“แล้วให้คุณสมบัติในใบสมัครปัญญาอ่อนนี่มันอะไร” ประธานนักเรียนทำหน้าโหด

“ก็... ไม่เห็นจะปัญญาอ่อนตรงไหนเลย ฉันว่ามันดูดีกว่าคุณสมบัติในใบสมัคร THE PRINCESS ซะอีก T^T”

“ว่าไงนะ!!!”

“T_T ขอโทษค่ะ”

“ฮึ่ม!!(_&)” ประธานคิดอย่างหนักใจ เฮ้ย! อย่าทำท่าแบบนี้ดิ ฉันตั้งใจมาสมัครเรียนที่นี่จริงๆ นะ ลာออกจากโรงเรียนเก่าแล้วด้วย T_T ถ้าไม่รับฉันขึ้นมาอนาคตของชาติจบเลยนะ แงๆ

“...นี่! อย่าบอกนะว่าเธอจะสมัคร THE PRINCESS ด้วย”

“-O-“ ฉันพยักหน้าหงึกๆ พร้อมกับส่งสายตาแพรวพราวไปให้ท่านประธานหน้าใสสุดโหด

“ไม่รับ!! ออกไปได้แล้ว”

“TOT ทำไมละ ฉันตั้งใจมากเลยนะ อุตส่าห์ลาออกจากโรงเรียนเก่าเพื่อมาสมัครเรียนที่นี่เลยนะ ไหนว่าคลาสเรจพร้อมอ้าแขนรับทุกคนไง” ฉันโวยลั่น ยัยประธานหน้าโหดมีสิทธิ์อะไรมาตัดสินฉันแบบนี้ ทำไมละ!

ทำไม!! ทำไมถึงไม่รับบบบช้านนน >O<

“นั่นมันสมัยไหนแล้ว” ยัยประธานทำหน้าหยิ่ง กอดอกชูคออย่างมาดมั่น! “ต่อไปนี่ฉันคือผู้คุมกฎของที่นี่ สิทธิขาดทุกอย่างอยู่ที่ฉัน เพราะฉะนั้นเมื่อฉันบอกว่าไม่รับก็คือไม่รับ!!” คุณเธอพูดเสียงแข็ง

เฮ้อ!!! เหตุผลละเหตุผล!! เอาแต่พูดว่าไม่รับๆ อยู่นั่นแหละ

ปึก!! ฉันตอบโต้ะอย่างเด็ดขาด จ้องหน้ายายประธานเซมิ่ง

“ทำไม่ถึงไม่ยอมรับฉันเข้าเรียน หรือว่าเป็นเพราะฉันตั้งใจจะลงสมัคร THE PRINCESS”

ยายประธานจ้องตอบฉันด้วยแววตาทึบๆ ก่อนจะลากสายตามองฉันตั้งแต่หัวจรดเท้า ทำจรดหัว!!

“ใช่! ไม่ใช่เพราะหน้าตาเธอมันธรรมดาเอ่อ...ออกไปทางซีเหร่ด้วยซ้ำ แต่นั่นไม่ใช่ประเด็นหลัก!!”

“แล้วมันอะไรล่ะ >O<” ฉันตะโกนใส่หน้ายัยนั่นลั่นห้อง จนคนที่เดินผ่านไปผ่านมาเหลียวมองอย่างสนใจ โมหะที่ถูกหาว่าไม่สวยจนเกือบๆ จะซีเหร่ -* หน้อย!! ถึงฉันจะสวมแว่นแต่ตากก็โดนจะบอกให้ ถึงหน้าจะมันแผลบแต่ก็ไร้สิ่วปราศจากรอยหลุมอุกกาบาต! ที่สำคัญจุกฉันก็โด่งเซ็ดไม่ได้เหมบแพบจนไม่มีรูหายใจสักหน้อย แถมริมฝีปากก็เล็กบางน่าจูบ!! ชะแบบเนี้ย!! จะมาเดาสุ่มๆ ว่าฉันน่าเกลียดได้งหา!! เธอนั่นแหละที่มีตาทามีแววไม่!! ชิชะ =^=

“ก็เพราะว่าเธอไม่มีความคิดเป็นของตัวเองนะสิ!”

“หา!! ตอนไหนไม่ทราบ!!!”

“เธอมาเรียนที่นี่ก็เพราะอยากเป็นแฟนกับเจสโต้ไม่ใช่หรือไง แค่นั้นก็บ่งบอกแล้วว่าเธอไม่มีคุณสมบัติเพียงพอที่จะสมัคร THE PRINCESS หรือแม้แต่จะเข้าเรียนที่นี่ก็ยังไม่ได้เลย”

“=O= ฉันจะเรียน!! ถึงเธอไม่ยอมฉันก็จะไปหาผอ. ยิ่งงะผอ.ก็ต้องรับฉันอยู่แล้ว”

“-* คิดว่าผอ.จะมาสนใจเรื่องของเธอหรือไง อย่ามาหัวหมอกกับฉัน ไป ออกไปได้แล้ว!!”

“>O<”

“...”

หลังจากนั้น...

คิดว่าฉันทำยังไงหรือ ฮึๆ คนอย่างพลับพลึงมีเธอจะยอมพ่ายแพ้ต่ออะไรง่าย ๆ เอาะ!! ลืมแนะนำตัวไปเลย ^^ ดิฉันมีนามว่านางสาวพลับพลึงเจ้าค่ะ! อายุ 16 กำลังเรียนอยู่ชั้น ม.4 ที่ศาลาเรจนี่แหละ ฮึฮึ!! ตอนนี้นั่งกำลังนั่งอยู่ในห้องเรียนแหละ ท่ามกลางสายตาของเพื่อนๆ ในห้องที่หันมามองด้วยสายตาประหลาดใจเป็นระยะ

“จุฑามาศ”

“มาค่ะ ^^”

และตอนนี้ก็กำลังอยู่ในช่วงเช็คชื่อเข้าเรียน โชคดีชะมัดที่ฉันมาทัน ฮ่าๆ ^O^

“ธิดารัตน์”

“มาค่ะ”

“ธีรเดช”

“ควิบ”

“ธีรศักดิ์”

“ฮะ”

“เฮลละ... วันนี้เราจะเริ่มเรียนบทที่”

“-O// จารย์คะ ไม่มีชื่อหนูคะ” ฉันรีบยกมือขึ้นพลัน

“หือ?” อาจารย์ขยับแว่นแล้วเหล่มองฉันแบบแปลกใจ ก่อนจะถามออกมา “เพิ่งย้ายมาใหม่หรือ?”

^O^ เข้าทาง!!! “ใช่แล้วคะ”

“เอ... ทำไมฝ่ายคณะกรรมการไม่เห็นแจ้งชื่อมาเลยละ”

“หนูเพิ่งยื่นใบสมัครวันนี้เองคะ ^^ ฝ่ายกรรมการนักเรียนเค้าเลยให้หนูมานั่งเรียนเก็บชั่วโมงก่อน ใจ
จารย์ช่วยเพิ่มชื่อหนูลงในใบรายชื่อได้ไหมคะ *_*” ฉันทำตาใสแป๋วอย่างอดอ้อน~

“...อืมๆ บอกชื่อมาสิ” อูวะฮ่าๆ แผนนี้ได้ผลว้ย คิกๆ

“พีริษาคะ”

“พีริษา... อะเรียบร้อย”

“^O^” แล้วฉันก็ทำแบบนี้กับทุกคาบเรียน ฮ่าๆ ที่นี้ฉันก็มีชั่วโมงเรียนและคะแนนเก็บแล้ว เหลือแค่หา
วิธีแอดชื่อตัวเองเข้าไปในระบบของโรงเรียนเท่านั้น คิกคิก!!! ทำไมฉันฉลาดอย่างนี้เนี่ย ฮิฮิ

ป้กๆ

“หือ...” ฉันเหล่มองเจ้าของนิ้วที่กระดิกจิกฟันโต๊ะเรียนตัวที่ฉันนั่งป้กๆ อย่างกวนเส้น หมอนั้นขมวดคิ้ว
นิ้วหน้า กระตุกมูมปากมูๆ จ้องมองฉันด้วยสายตาจับผิดเกมไม่พอใจ

“เธอเป็นใคร?”

โอ๊ะ!! กล้ามากที่ถาม หึๆ เล่นเอาฉันหน้าซีดไปเลย TOT ก็ถ้าหมอนี้เป็นคนของคณะกรรมการนักเรียน
ฉันก็ขวยตั้งแต่ตื่นเรื่องเลยสิ เออ... ที่จริงก็ขวยตั้งแต่เจอหน้าัยประธานจอมโหดแล้วละ

“แล้วนายละเป็นใคร?” ฉันจ้องตอบเขม็ง! ดูจากรูปประพรณัฐฐานแล้วท่าทางจะเป็นคนใหญ่คนโต
ไม่ก็นักเลงหัวไม้ของโรงเรียน -O- ก็ดูสิ หมอนั้นยิ้มผมสีน้ำตาลแดง เซตผมตั้งเปิดเกิกซะแบบจะอัญเชิญ
พระอาทิตย์ดวงที่สองมาอยู่บนหัวอยู่แล้ว ไม่มีคนธรรมดาที่ไหนเขาทำกันหรอก อีกอย่างนักเรียนที่นี้ส่วนมากจะ
สวมเครื่องแบบของโรงเรียนแบบเคร่งครัดแต่ว่าหมอนี้กลับ... แต่งตัวไม่เหมือนชาวบ้าน!! ยังไงนะหรือ อย่าให้
อธิบายเลย!!! ไม่อยากจะมีมองให้เสียลูกตา รู้แค่ว่ามันแหวกแนวคนอื่นก็พอ

“นี่ฉันถามไม่ใช่ให้เธอมาอ้อน!”

อ้อ! โหดซะด้วย แต่เสียใจนะ ฉันไม่บ้าจี้กลัวนายหรอก

“ฉันเป็นใคร อยากรู้มากก็ไปถามเจสได้ดูสิ ^^ เขารู้จักฉันดีเลยละ”

“อะไรนะ!”

ไ้บ้ำหัวตั้งทำหน้าที่เหวอ มองฉันหิ้วกระเป๋าเดินออกมาจากห้องอย่างอึ้งๆ และพูดอะไรไม่ออก ทำทาง
เจสโต้จะมีอิทธิพลต่อนักเรียนของที่นี้พอสมควร แ่ฉันเอาชื่อเขามาอ้างก็ไม่มีใครกล้าทำอะไรแล้ว ดีๆ นั้นเวลา
มีคนมาหาเรื่องก็ทำแบบนี้ดีกว่า คิกๆ ^o^